

Underbilag 1.

Til Regering og Rigsdag.

Paa underskrevne Forenings Vegne tillader jeg mig herved at anmode Regering og Rigsdag om ved den nu paabegyndte Forhandling angaaende Ændringer i Lov af 12. April 1892 om anerkendte Sygekasser at foretage saadanne Ændringer, at Tuberkulose-Patienter stilles gunstigere, end hidtil har været Tilfældet.

I nævnte Lovs § 22, det forelagte Forslags § 24, hedder det: „Har et Medlem i Løbet af 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar nydt Sygehjælp i i alt 60 Uger, ophører dets Ret til at faa yderligere Hjælp af Kassen“.

Denne Bestemmelse fortolkes paa den Maade, at Medlemmer, som indlægges for Eksempel paa Københavns Kommunes Sanatorium (Boserup) oppebærer, hvad der er almindeligt, 26 Ugers Pengehjælp samt Ophold paa Sanatoriet, derefter ophører Pengehjælpen, men Patientten henligger vedblivende paa Sygehuset — maaske i 26 Uger — uden Udgift for Sygekassen, idet Kommunen saa giver Opholdet. Derefter oppebæres atter 8 Ugers Pengehjælp og Sygehusophold, og Medlemmet udslettes som havende oppebaaret alt, hvad der kan ydes ifølge Lovens § 22.

Denne Fortolkning medfører altsaa, at syge Medlemmer udslettes af Sygekassen efter at have oppebaaret 34 Ugers Understøttelse og ikke som i Loven forudsat 60 Uger, samt at man slettes efter Forløbet af 14 Maaneder i Stedet for efter Forløbet af 3 Aar.

Vi forventer, at en Ændring i den paapegede Retning maa blive indført, og nævner, at det formentlig kunde ske ved blot at ændre Ordet „Sygehjælp“ til „Pengehjælp“.

Samtidig skal jeg tillade mig at henlede Regerings og Rigsdags Opmærksomhed paa et Forhold, der staar i nøje Forbindelse med Sygekasseloven, nemlig Fortolkningen af § 63 i Lov om offentligt Fattigvæsen.

Vi har erfaret, at Hjælp til Sygekassemedlemmer, der har opbrugt Sygekassehjælpen, er blevet nægtet under Henvisning til, at vedkommende ikke var fyldt 18 Aar, og maa navnlig udtrykke vor Forundring og Beklagelse over et bestemt Tilfælde.

Det paagældende Medlem var Datter af en Tøjhusarbejder, hvis Løn var 22 Kr. ugl. Han var selv lidende af Tuberkulose og havde jævnlig Tilbagefald til Sygdommen efter 15 Maaneders uafbrudt Kur. Desuagtet nægtedes Hjælp ifølge § 63 til Datteren, da hun efter ca. $\frac{1}{2}$ Aars Kur anbefaledes dertil, og Afvisningen skete med den Motivering, at Forældrene i Henhold til § 22 i Loven om det offentlige Fattigvæsen havde Forsørgelsespligt overfor hende og maatte anses for at være for velstillede til, at Hjælp kunde ydes.

Saadanne Afgørelser forekommer os at være i absolut Strid med Aanden i nævnte Lovs § 63, og da det særlig rammer Tuberkulosepatienter paa Grund af disses langvarige Kur, tillader vi os at anmode Regering og Rigsdag om at søge hidført en Forandring.

Det forekommer os at være naturligt, at den Omstændighed, at Sygekasserne optager Medlemmer i Alderen 15—18 Aar, maa give disse Medlemmer de Rettigheder, der hjemles i Henhold til nævnte Lovs § 63, bortset fra Lovens § 22, idet Sikringen i Sygekasse netop sker, fordi Forældrene ikke ved egne Midler kan magte Forsørgelsen.

Forventende velvillig Behandling af nærværende Andragende, tegner ærbødigst

København i November 1912

Foreningen „Boserups Minde“.